

خطبه‌های نماز عید فطر ۱ شوال ۱۴۳۶ مصلی امام خمینی تهران - ۲۷ اتیر / ۱۳۹۴

بسم الله الرحمن الرحيم

السلام عليكم و رحمة الله. الحمد لله رب العالمين، الحمد لله الذي خلق السموات والارض و جعل الظلمات والتور ثم الذين كفروا بربهم يعدلون. نحمدك و نسبحك و نتوب اليك و نصلّي و نسلم على حبيبك و نجيبك و خيرتك في خلقك سيدنا ونبينا أبي القاسم المصطفى محمد و على آل الاطهرين المنتجبين الاهداة المهدىين المعصومين سيما بقية الله في الارضين.

تبريك عرض ميکنم [این] عید سعید را به همه شما برادران و خواهران و به ملت عزیز ایران و به مسلمانان سراسر جهان. و شما نمازگزاران و خودم را توصیه میکنم به رعایت تقوای الهی، پرهیزکاری، مراقبت از نفس و دوری از گناه.

ماه رمضان امسال به معنای واقعی کلمه، یک ماه مبارک بود؛ برکات الهی بر این ملت فروبارید و نشانه‌های آن در روزه‌داری روزه‌های بلند و گرم، در محاذل قرآنی گسترده‌ی در همه کشور، در مجالس عظیم دعا و توسل - که هزاران جوان و پیر و مرد و زن، دست تضرع و دعا بلند میکردند، با خدای خود مخلصانه و خاشعانه سخن میگفتند - در انفاقها، در افطاری‌های گسترده‌ای که خوشبختانه چند سالی است رواج پیدا کرده است در مساجد، در معابر، در خیابانها، و بالآخره در راه پیمایی عظیم روز قدس [دیده شد]؛ اینها نشانه‌های رحمت الهی است؛ مردم روزه‌داری که شب قبل را به مناسبت احیاء بیست و سوم ماه مبارک رمضان و شب قدر تا صبح بیداری کشیده بودند، در روز گرم تابستان، با زیان روزه در این راه پیمایی عظیم شرکت کردند. اینها است راه درست شناخت ملت ایران؛ این ملت ایران است. این ملت ایران است که ماه رمضان در محراب عبادت آن جور، و در صحنه مقابله و مبارزه با استکبار این جور، خود را عرضه میکند و نشان میدهد. ملت ما را از زبان مغرض دیگران نباید شناخت؛ ملت ما را از خودش، از شعارش، از حرکتش، از این جلوه‌های عظیم باید شناخت؛ این است ملت ایران. آنچه دشمن با فضاسازی سعی میکند از ملت ایران نشان بدهد و بعضی کج فهم‌ها هم متأسفانه همان را تکرار میکنند، انحراف و غلط است. ملت ایران همان ملتی است که ابعاد و اجزاء گوناگون خود را در این ماه رمضان نشان داد. ان شاء الله امروز، همه‌تان کارنامه‌ی قبولی میگیرید؛ امروز ان شاء الله به مناسبت عید، ملت ایران کارنامه‌ی قبولی این عبادات را از منبع لطف و رحمت پروردگار خواهد گرفت؛ ان شاء الله بعضی از شما علاوه‌ی بر کارنامه‌ی قبولی، جایزه هم میگیرید، درجه هم میگیرید، اعتلای معنوی و روحی هم پیدا میکنید. شعارهای ملت ایران، نشان داد که جهت‌گیری‌ها چیست؛ در روز قدس، شعار مرگ بر اسرائیل و مرگ بر آمریکا، فضای کشور را تکان داد؛ مخصوص تهران و شهرهای بزرگ هم نبود؛ همه‌ی کشور در زیر چتر این حرکت عظیم قرار گرفت.

پروردگار! از ملت ایران، به رحمت و لطف خود قبول بفرما؛ پروردگار! توفیقات خود، رحمت خود و الطاف بی‌پایان خود را بر این ملت فرو ببار؛ پروردگار! شهدای عزیز ما را، امام بزرگوار را، همه‌ی کسانی که ملت را در این راه کمک کردن و یاری کردن را، مشمول رحمت و مغفرت خود قرار بده.

بسم الله الرحمن الرحيم
وَالْعَصْرِ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ إِلَّا الَّذِينَ ظَاهَرُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَاصَوْا بِالْحَقِّ وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ. (۱)

خطبه دوما

بسم الله الرحمن الرحيم
و الحمد لله رب العالمين و الصلاة و السلام على سيدنا ونبينا ابو القاسم المصطفى محمد و صل على ائمة المسلمين و حماة المستضعفين، امير المؤمنين، سيدة نساء العالمين و الحسن و الحسين سبطي الرحمة و امامي الهدى و على بن الحسين زين العابدين و محمد بن علي و جعفر بن محمد و موسى بن جعفر و علي بن موسى و محمد بن علي و علي بن محمد و الحسن بن علي و الخلف الاهادي المهدى، حججك على عبادك و امنائك في بلادك.

سلام و تحية و تبريك به همهی برادران و خواهران نمازگزار همراه با توصیه‌ی به تقوا، نخستین سخن ما در خطبه‌ی دوم است.

حوادث منطقه‌ی ما در این ماه رمضان و قبل از آن، حوادث ناگواری بود و هست؛ متأسفانه دستهای نامبارکی، ماه مبارک را برای بسیاری از مردم منطقه تلخ کرد. در یمن، در بحرین، در فلسطین، در سوریه، بسیاری از مردم مسلمان مؤمن، به خاطر سیه کاری‌های دشمنان، روزهای سختی را گذراندند و روزهای دشواری گرفتند. همهی این قضايا برای ملت ما مهم است.

یک مسئله هم مسئله‌ی داخلی ما است که مسئله‌ی مذاکرات هسته‌ای است. چند نکته را در زمینه‌ی این مسئله لازم است عرض کنم. نکته‌ی اوّل تشکر از دست‌اندرکاران این مذاکرات طولانی و نفس‌گیر است، رئیس جمهور محترم و بالخصوص هیئت مذاکره‌کننده که حقیقتاً زحمت کشیدند و تلاش کردند؛ چه این متنی که تهییه شده است، در مجاری قانونی پیش‌بینی شده‌ی خود تصویب بشود و چه نشود، اجر آنها محفوظ است؛ این را به خود آن برادران هم از نزدیک عرض کردیم. البته برای تصویب این متن، یک مسیر قانونی پیش‌بینی شده‌ای وجود دارد که باید این مسیر را طی کند و خواهد کرد؛ ان شاء الله. انتظار ما این است که دست‌اندرکاران، با دقت مصالح را -مصالح کشور را، مصالح ملی را - در نظر بگیرند و آنچه را تحويل ملت خواهند داد، بتوانند با گردن افراسته، در مقابل خدای متعال هم ارائه بدهنند.

نکته‌ی بعدی این است که چه این متن تصویب بشود و چه نشود، به حول و قوه‌ی الهی، اجازه‌ی هیچ‌گونه سوءاستفاده‌ای از آن داده نخواهد شد؛ اجازه‌ی خدشه‌ی در اصول اساسی نظام اسلامی به کسی داده نخواهد شد؛ قابلیتهای دفاعی و حریم امنیت کشور، به فضل الهی حفظ خواهد شد، اگرچه میدانیم دشمنان بر روی این نقطه‌ی بخصوص، تکیه‌ی زیادی دارند. جمهوری اسلامی، در زمینه‌ی حفظ قابلیتهای دفاعی و امنیتی خود -آن هم در این فضای تهدیدی که دشمنان برایش به وجود می‌آورند- هرگز تسلیم زیاده‌خواهی دشمن نخواهد شد.

نکته‌ی بعدی این است که چه این متن تصویب بشود و چه نشود، ما از حمایت دولت‌ستانمان در منطقه دست نخواهیم کشید: از ملت مظلوم فلسطین، از ملت مظلوم یمن، از ملت و دولت سوریه، از ملت و دولت عراق، از مردم مظلوم بحرین، از مجاهدان صادق مقاومت در لبنان و فلسطین؛ [اینها] همواره مورد حمایت ما خواهند بود.

نکته‌ی بعدی این است که با این مذاکرات و با متنی که تهییه شده است، در هر صورت سیاست ما در مقابل دولت مستکبر آمریکا هیچ تغییری نخواهد کرد. همان‌طور که بارها تکرار کردیم، ما با آمریکا در مورد مسائل گوناگون جهانی و منطقه‌ای مذاکره‌ای نداریم؛ در مورد مسائل دوجانبه مذاکره‌ای نداریم؛ گاهی در موارد استثنائی مثل این مورد هسته‌ای، براساس مصلحت، مذاکره کرده‌ایم؛ این مورد هم فقط نبوده است، قبل از این هم مواردی بوده است که من در سخنرانی‌های عمومی قبلی به آنها اشاره کرده‌ام. سیاستهای آمریکا در منطقه با سیاستهای جمهوری اسلامی ۱۸۰ درجه اختلاف دارد. آمریکایی‌ها حزب الله را و مقاومت لبنان را -که فداکارترین نیروهای دفاع ملی در یک کشورند- متهم به تروریسم میکنند، از این بی‌انصافی بالاتر نمی‌شود. آن وقت در مقابل، دولت تروریست صهیونیستی کودک‌گش را مورد حمایت خودشان قرار میدهند، با یک‌چنین سیاستی چگونه می‌شود معامله کرد، چگونه می‌شود مذاکره کرد، چگونه می‌شود به توافق رسید؟ حالاً موارد دیگر هم هست که من تفصیلش را می‌گذارم برای جای دیگر.

نکته‌ی بعدی در مورد رجزخوانی‌های آمریکا در این چند روز است. در این چند روزی که از پایان این مذاکرات گذشته است، حضرات مسئولین آمریکایی -دولت مردانشان، دولت زنانشان- مشغول رجزخوانی‌اند، هر کدام با زبانی رجزی می‌خوانند. البته ما ایرادی به این کار آنها نداریم؛ مشکلات داخلی آنها، آنها را ناچار می‌کند که این رجزخوانی‌ها را بکنند که بله، ما ایران را سر میز مذاکره کشاندیم، ما ایران را تسلیم کردیم، ما مانع از سلاح هسته‌ای ایران شدیم، ما فلان امتیاز را گرفتیم و از این قبیل! خب، حقیقت قضیه چیز دیگری است. می‌گویند ما جلوی سلاح هسته‌ای ایران را گرفتیم؛ سلاح هسته‌ای ایران، ربطی به گفتگوی با آمریکا و غیر آمریکا ندارد؛ خود آنها هم میدانند؛ گاهی هم اهمیّت فتوای حرمت سلاح اتمی را بر زبان آورده‌اند؛ ما براساس حکم قرآن و شریعت اسلامی، تولید سلاح هسته‌ای و نگهداری آن و به کار بردن آن را حرام میدانیم و به آن اقدام نمی‌کنیم؛ این هیچ ربطی به آنها ندارد، به این مذاکرات هم ربطی ندارد. آنها خودشان میدانند که این واقعیّت است -میدانند که آنچه مانع جمهوری اسلامی در زمینه‌ی تولید سلاح هسته‌ای است، تهدید و توب و تشر آنها نیست؛ یک مانع شرعی است؛ اهمیّت این فتوای را میدانند- در عین حال باز می‌گویند که ما بودیم [که نگذاشتیم]؛ به ملت خودشان راست نمی‌گویند، حقیقت را نمی‌گویند. آنها درباره‌ی مسائل گوناگون دیگر، می‌گویند ما درباره‌ی صنعت هسته‌ای این‌جور کردیم، این‌جور گفتیم، ایران را تسلیم کردیم؛ تسلیم ایران را مگر به خواب ببینند. پنج رئیس جمهور دیگر [آمریکا] از اول انقلاب تا امروز، در این آرزو که جمهوری اسلامی را تسلیم کنند یا مُرْدَنَد یا در تاریخ گم شدند، شما هم مثل آنها؛ شما هم این آرزو را هرگز به دست نخواهید آورد که ایران اسلامی را تسلیم کنید.

یک نکته‌ای در خلال حرفهای رئیس جمهور آمریکا در این چند روز وجود داشت و آن اعتراف به اشتباهات گذشته‌ی آمریکا بود؛ البته مشتی از خروار را ایشان گفت. اعتراف کرد که در بیست و هشتم مرداد، آمریکایی‌ها در ایران خطا کردند؛ اعتراف کرد که در کمک به صدام حسین، آمریکایی‌ها خطأ کردند؛ دو سه مورد را گفت، [اما] ده‌ها مورد را نگفت؛ ۲۵ سال حکومت ظالمانه و جائزه‌ای پهلوی دوم را نگفت؛ شکنجه‌ها، غارت‌ها، کشتارها، جنایتها، فاجعه‌آفرینی‌ها، از بین بردن عزت ملت ایران، لگدکوب کردن منافع داخلی و خارجی ملت ایران را که به وسیله‌ی آمریکا انجام گرفت، تسلط صهیونیست‌ها را نگفت، نابود کردن مسافرین هوایی‌مای مسافربری را به وسیله‌ی شلیک موشک از دریا نگفت، و بسیاری چیزهای دیگر؛ [اما] چند اشتباه را تکرار کرد. من جمله‌ای را می‌خواهم ناصحانه به این حضرات بگویم: امروز شما بعد از گذشت سالهای طولانی از بیست و هشتم مرداد یا از جنگ هشت‌ساله و دفاع جمهوری اسلامی، اعتراف می‌کنید که اشتباه کردید؛ من می‌خواهم بگویم الان هم دارید اشتباه می‌کنید، الان هم در جاهای مختلف این منطقه و بخصوص نسبت به جمهوری اسلامی و ملت ایران مشغول اشتباه

هستید؛ چند سال دیگر یک کس دیگری می‌آید و همین اشتباه شما را به رخ خواهد کشید، همچنان که شما امروز اشتباه گذشتگانتان را به رخ می‌کشید؛ شما هم دارید اشتباه می‌کنید، بیدار شوید، از اشتباه خارج شوید، حقیقت را بفهمید. در منطقه اشتباهات بزرگی را دارند مرتكب می‌شوند.

آنچه من به ملت ایران می‌خواهم عرض بکنم [این است] : جمهوری اسلامی به توفیق الهی و به حول و قوه‌ی الهی، مقتدر و قوی است، روزبه روز هم قوی‌تر شده است. ده سال، دوازده سال است که شش دولت بزرگ جهانی -که از لحاظ ثروت اقتصادی و غیره، جزو کشورهای مقتدر دنیا محسوب می‌شوند- اینها نشسته‌اند در مقابل ایران، با هدف اینکه ایران را از پیگیری صنعت هسته‌ای خودش باز بدارند؛ این را صریحاً گفته‌اند. هدف واقعی آنها این است که پیچ‌ومهره‌های صنعت هسته‌ای بکلی باز بشود؛ این را سالها پیش هم به مسئولین ما صریحاً بیان کردند، الان هم در همین آرزو هستند. ده سال، دوازده سال کشمکش با جمهوری اسلامی، نتیجه [اش] این شد که این شش قدرت، امروز ناچار شدند که گردش چند هزار سانتریفیوژ را در کشور تحمل کنند؛ ناچار شدند ادامه‌ای این صنعت را در کشور تحمل کنند؛ ناچار شدند ادامه‌ی تحقیقات و توسعه‌ی این صنعت را تحمل کنند. تحقیق و توسعه‌ی صنعت هسته‌ای ادامه خواهد یافت؛ گردش صنعت هسته‌ای ادامه خواهد یافت؛ این چیزی است که آنها سالها تلاش کردند، [ولی] امروز روی کاغذ آوردند و امضا دارند می‌کنند که حرفی ندارند. این معنایش چیست جز افتخار ملت ایران؟ این بر اثر ایستادگی ملت، مقاومت ملت، و بر اثر شهامت و ابتکار دانشمندان عزیز ما است. رحمت خدا بر شهرباری‌ها و رضائی نژادها و احمدی روش‌ها و علی‌محمدی‌ها؛ رحمت خدا بر شهدای هسته‌ای، رحمت خدا بر خانواده‌های اینها، رحمت خدا بر ملتی که پای حرف حق خود و احقيق حق خود می‌ایستد.

یک مطلب دیگر هم که نکته‌ی آخر است عرض بکنم. این آقا گفته است که می‌تواند ارتش ایران را نابود کند. قدیمی‌های ما این جور حرفا را «لاف در غریبی» می‌گفتند. (۲) من نمی‌خواهم در این زمینه چیزی بگویم، آنها که این حرف را خواهند شنید، اگر می‌خواهند درست بفهمند، اگر می‌خواهند از تجربه‌های خود درست استفاده بکنند بدانند، البته ما از هیچ جنگی استقبال نمی‌کنیم، ما به هیچ جنگی مبادرت نمی‌کنیم و پیش‌دستی نمی‌کنیم، اما اگر جنگی اینجا اتفاق بیفتد، آن کسی که سرشکسته از جنگ خارج خواهد شد آمریکای مت加وز و جنایتکار است.

بسم الله الرحمن الرحيم
إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَ الْفَتْحُ. وَ رَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا. فُسْبَّحَ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَ اسْتَغْفِرْهُ إِلَهُ كَانَ تَوَّلَّا. (۳)
وَ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَ رَحْمَةُ اللهِ وَ بَرَكَاتُهُ

(۱) سوره‌ی عصر، آیه‌ی ۱ تا ۳؛ «سوگند به عصر [غلبه‌ی حق بر باطل]. که واقعاً انسان دستخوش زیان است. مگر کسانی که گرویده و کارهای شایسته کرده و همدیگر را به حق سفارش و به شکیبايی توصیه کرده‌اند.»

(۲) خنده‌ی نمازگزاران

(۳) سوره‌ی نصر، آیه‌ی ۱ الی ۳؛ «چون یاری خدا و پیروزی فرا رسد، و ببینی که مردم دسته دسته در دین خدا درآیند، پس به ستایش پروردگارت نیایشگر باش و از او آمرزش خواه، که وی همواره توبه‌پذیر است.»